

Novine

tjednik.

Priloga: mesečno M. List, letno Kalendar Srca Jezušovoga.
Izhaja vsako nedelo.

CENA:

V državi na skupni naslov najmanj 10 komadov letno 25 Din. mesečno 2 Din. zadnji mesec 3 Din. Na posamezni naslov letno 30 Din. mesečno 2 Din. 50 par. V države Europe: letno 75 Din., mesečno 6 Din. 50 par. Z M. Listom i Kalendarom 100 Din. — V zvueneuropske države dolar i pol ali 85 Din. Z M. Listom i Kalendarom 2 dolara. — Naročnina se mora plačati naprej. — Vsi naročniki dobijo kalendar za polovično ceno.

CENA OGLASOV:

cm² 75 par, med tekstom 1.50 Din., v „Poslanom“ 3 Din. Naznanilom i malim oglasom do 30 reči 5 Din. Više od vsake reči 1 Dinar. Pri večkratnoj objavi popust od 5%—25%. Takso plača uprava, poštino oglasiteo. Oglasi se plačajo taki, če ne posebne pogodbe. Oglase sprejema samo Prekmurska tiskarna.

Rokopisi se ne vračajo.

Uprava: Črenšovci. Pošt. ček. pol. št. 11.806.

Leto XVIII. št. 23.

Glasilo Slovenske krajine

Uredništvo: M. Sobota
Telefon št. 28.

Odkritje spomenika legijonarom v M. Soboti.

V bojih za osvobojenje Slovenske krajine je v Soboti spadnola tudi pet legijonarov. Pokopali so jih na sobočkom pokopališči. Lani so položili njihove ostanke v skupen grob. Zdaj so postavili na te grob lepi spomenik.

V nedelo, dne 7. junija de te spomenik odkriti i blagoslovleni. Pri toj priliki de se vršilo veliko narodno slavje, šteroga se vdeležijo poleg vojaštva i Sokola kraljevine Jugoslavije tudi druga društva, šolska mladina i narod. Razmi se, da do na proslavi zastopane tudi oblasti. Sodelovali bodo: vojaška godba, pevski zbor Glasbene Matice iz Maribora i dijaška naraščajska fanfara.

Odkritje i blagoslovitev de okoli poldne. Spored svečanosti je sledeči: 1. godba zaigra; 2. odkritje spomenika; 3. blagoslovitev; 4. pesem „Oj Doberdob“; 5. izročitev spomenika župani; 6. nagovor župana; 7. drugi govori; 8. godba.

Služba boža de za katoličane v farnoj cerkvi ob pol 10 vuri, za evangeličane pa ob 10 vuri v evangeličanski cerkvi.

Za vse vdeležence je dopuščena polovična vožnja. Potrdila vdeležbe se bodo daval v parki. Večer ob 19 h. 10 de pelao proti Hodoši poseben vlak.

Junakom, ki so dali življenje za našo slobodo kličemo: „Prisrčna Vam zahvala in večna slava!“

Močen viher.

V kroglini Mareste je preminoli petek divjao grozen viher, ki je tro drevje i rušo hiše. V edno hišo je med viherom tresnola. Strela je bujla 22 ovc.

Dete se vtopilo.

V Braslovčaj pri Kruševci se je na dvorišči igralo dete kmeta Cvetkoviča. Med igranjem je spadnola v koto i se zalejalo.

Naša gimnazija.

Bližamo se konci šolskoga leta. Kakši de na gimnaziji končni uspeh, nam še ne znano. Tudi ne naš namen, da bi zdaj na tom mestu govorili od učnoga uspeha, nego se pred koncom šolskoga leta z drugov zadevov obračamo do vsega ljudstva naše krajine.

Vsakom je znano, da ma naša gimnazija (v M. Soboti) za seov bogato pa žalostno zgodovino. Cela leta smo se borili, dokeč ne smo nazadnje dobili popolne, osemrazredne gimnazije. Popolnoj gimnaziji pa smo se malo časa veselili. Razmere so se predrugačile i nam so znova ostali samo štirje razredi. Višji razredi so se privatno s podporami nekaj časa še zdržali, a zdaj mamo samo štiri nižje, od višjih pa samo peti razred. Dijaki šestoga, sedmoga i osmoga razreda so si morali na drugih gimnazijaj poiskati prostor. Ar se čuje, da nadale tudi peti razred ne de mogeo obstojati, spregovorimo na tom mestu par resnih reči, štere naj čuje ves naš narod.

Na našoj gimnaziji so bili višji razredi ukinjeni v smisli zakona za volo toga, ar v razredih ne bilo zadostnoga števila dijakov. Po zakoni je naime predpisano, kelko dijakov mora biti v ednom razredi, da razred lahko obstoji, če toga števila nega, se razred ukine. Višji razredi naše gimnazije zadostnoga števila dijakov neso meli, za toga volo so bili ukinjeni.

Vsi, ki poznamo razmere v našoj krajini, uvidevamo, da nam nižja gimnazija ne zadostuje, nego nam je neobhodno potrebna popolna gimnazija. Za popolno gimnazijo se borimo pri vsakoj priliki. Vlagamo prošnje i spomenice na vse merodajne oblasti. Kak se vidi, vse to še ne zadosta. Včiniti moramo še več. Pomagati si moramo sami i na zvuna pokazati,

da brez popolne gimnazije nemremo biti.

Naša „samopomoč“ obstoja v tom, da za višje razrede spravimo vkup telko dijakov, kak predpisuje zakon. Če to dosegemo, se višji razredi brez posebnih težav odprejo. Včiniti moramo posebno dvoje. Vsi naši dijaki (nižje i višješolci), ki študerajo na drugih gimnazijaj morajo biti iz lübezni do naše gimnazije pripravljeni, da se kda šteč vrnejo na domačo gimnazijo za nadaljavanje študiranja. Za našo gimnazijo morajo pridobivati tudi svoje tovariše iz okrogline Ljutomera, Gornje Radgone i sploh iz Prlekije, štere bi študiranje na našoj gimnaziji vnogo menje koštalo kak jih košta v drugih mestaj. Druga dužnost zadene starše, ki majo za šolanje sposobno deco. Višji razredi so tem močnejši, kem več dijakov se vpiše v prvi razred. Zato pa naj vsaki stariš, ki ma sposobno deco i je tudi v materijalnom pogledi količkaj mogočen, da vpisati dete na gimnazijo. Što pa ma rodbino, znance i prijatele v sosednih Slovenskih goricaj, naj tudi tam prigovarja starišom, da pošlejo deco na našo gimnazijo. To pe v hasek njim i nam. Bole se spoznamo, zlubimo, zvün toga pa se njihova deca falej izštudirajo kak indri. Z velikim številom dijaštva dobi gimnazija moč, štera njoj pomore do toga, da postane popolna.

Nede dugo, da do se vršila vpišavanja v prvi razred. Vse stariše prosimo, naj ne kratijo niednomi deteti, štero ma volo iti v gimnazijo. Tudi sirmaštvo jih ne sme zadržati. Vsak se naj zaveda, da je usoda naše gimnazije odvisna od nas i da je naša sveta dužnost, da jo ohranimo pri življenji i tudi mi bodemo ednok ponosni na našo deco, šteri se izučijo na toj gimnaziji brez težav i brez vseh velikih izdatkov.

Tretjerednikom.

Katoličanski svet letos začne obhajati 700 letnico smrti velikoga dobrotnika siromakov svetoga Antona. Na njegov god, 13. juna se začnejo slovesnosti v Padovi, kde ležijo njegovi telovni ostanki i po celom sveti. Sveti Oča so izdali lepo okrožnico, štera hvali njegove velike jakosti i v njej določili, ka bo 700 letnica z odpustki trpela k leti do goda svetoga Antona, to je do 13. juna l. 1932.

Tretjeredniki! Kak smo vredno obhajali 700 letnico smrti ustanovitelja našega reda svetoga Ferenc, ravno tak bomo vredno obhajali 700 letnico smrti ednoga njegovih največjih duhovnih sinov sv. Antona. Bodo se organizirale tridnevne i druge pobožnosti, romanja itd. Od vsega toga bodo pisale Novine, predvsem pa M. List. Poleg teh pobožnostih pa mam tretjeredniki Slovenske Krajine ešče edno jako lepo misijonsko delo, s šterim moremo dostojno posvetiti spomin 700 letnico svete smrti svojega brata sv. Antona. Kakše misijonsko delo je to?

Kda smo obhajali 700 letnico smrti našega velikoga duhovnoga oče svetoga Frančiška, se je porodila med nami miseo, da bi v spomin te svete smrti postavili za siromake i sirote Slovenske Krajine hišo: „Dom sv. Frančiška“. Miseo se je oblekla v telo i dnes že mam lepo vrednost v te namen zbrano. Mam gotovčine z velikodušnim darom, ki nam ga je poklonila banska uprava, do novoga leta 250000 to je dvestopetdesetjezero dinarov gotovščine, 25 oralov šume i dva oralu njiv-travnikov. 700 letnica smrti svetoga Antona naj bi dovršila delo, ki smo je začeli ob 700 letnici smrti svetoga Ferenc.

Meti moramo 500000 to je petstojezero dinarov gotovčine za zidanje. Prle ne moremo začeti. K leti do 13. juna, to je v jubilejnom leti 700 letnice svete smrti sv. Antona naj bi tretjeredniki spravili vkup to šumo. Je to mogoče v tej strašno slabih časaj? Lubezni je vse mogoče. V Slovenskoj krajini je do 2500 tretjerednikov. Vsaki naj nekaj sam da, ki je bogatejši več, ki siromaškejši menje, ovo pa naj nabere od drugih dobrih src tak, ka na vsakoga pride sto dinarov nabranoga dara. Dovoljenje za nabiranje ma odbor po celoj državi do konca leta. Prosimo zato naše dobre brate i sestre po vseh faraj Slovenske krajine, naj v jubilejnom leti 700 letnice svetoga Antona darujejo i nabirajo v te namen. Pole njim podpisani odbor pošlje na razpolago i to vsakom edno i z ednim pooblastilom za nabiranje i položnico, ka nabrano more notri po-

slati, Od 13. juna leta 1931 do 13. juna leta 1932. naj naberejo naši tretjeredniki s pomočjov svetoga Antona 250 jezero dinarov, ka mo k leti mogli že začeti s pripravmi za zidanje. Ne pozabimo, ka se Bog vu velikodušnosti ne da prekositi i nam da obilno blagoslova na vse, če se poskrbimo za njegove sirote.

Na to vas prosi vse z lubeznostjov do sirot

Odbor za zidanje
sirotišnice „Dom sv.
Frančiška“ v Črencovcih.

Kalendar.

juni (30 dni)

24. teden.

dnevi		Rim. kat.	Evang.
m.	tedna		
8	pond.	Medar	Medard
9	tork	Primož i Fel.	Felis
10	sreda	Marjeta	Margit
11	četrtek	Barnabaš ap.	Barnabaš
12	petek	Najsv. Sr. J.	Klaudius
13	sobota	Anton Pad.	Tobiaš
14	Nedela	3. Bazilij p.	Z. Vazul

Senje: 8. Dobrovnik, 10. Ljutomer, 12. Turnišče.

Vreme: Vetro i deževno.

Dva jubilanta.

Oča slavi zlato poroko. — Peti sin srebrni jubilej dela.

V Soboti i okroglini ne človeka, ki ne bi poznal Hahnove družine. Vnogo se guči od nje posebno zadnji čas. Ta družina ma dva jubileja.

Oča Hahn Herman i žena sta prestopila petdeseto leto zakonskoga življenja i sta tak dočakala zlato zdanje. Hahnov oča je čudovit mož. Celo življenje njemu je poteklo v trdom deli. Rodio se je v Soboti, tu se je tudi včio, nato pa se je preselilo v Bodonce, kde je odpro trgovino. Že za kratek čas ga je vsa kroglini zljubila. Pred kratkim se je preselilo v Soboto. Bodončari še zdaj žalujejo za njim i pravijo, da takšega trgovca več nedomeli.

Jubilant je oča dvanajstere dece. Štirje so vmrli, osem pa jih žive. Znanci so ga spitali, ka de s telkov decov, a on jim je s smehom odgovarjal, da do že nekak živeli. Prav je meo. Vse je spravo do krüha. Večinoma so postanoli trgovci. Zvün osmere živoče dece ma 17 vnükov i 2 pravnüka.

Peti sin je Izidor, ki je zdaj v 38. leti i obhaja 25 letnico svojega dela. Hahnovi v začetki neso bili bogati i so deca že rano sama morala gledati za krühom. Tak se je godilo tudi z Izidorom. V dvanajstom leti se je šo včit. Posveto se je tiskarskom deli. Včio se je v Soboti, v Kolosvári, Deši, Lendavi i Čakovci. Po svetovnoj bojni, v šteroj je bio trikrat ranjeni, se je naselo v Soboti i je l. 1922. prevzeo kak vodja Prekmursko

tiskarno i knigarno. Za dve leti je postano lastnik Prekmurske knigarne.

G. Izidor je po svojem oči herbao poštenost i veselje do dela. Tiskarno i knigarno naravnoč ljubi i dostokrat prime za takše delo, kakšega drugi voditeli tiskarn i lastniki knigarn ne bi niti pogledali. Pod njegovim vodstvom se je tiskarna i knigarna tak razvila, da med menšimi tiskarnami ne niti edne, štera bi mogla z njov konkurirati. Vsa tiskarska dela zvršuje tak naglo i po tak nizkoj ceni, da prekosi celo velke tiskarne. Kak je vsem znano, se v toj tiskarni tiskajo že več let naši listi: Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga. Zvün toga pa še dela vnogo drugih tiskovin v največše zadovolstvo. Vse to pa kaže veliko požrtvüvalno delo g. Izidora.

Poštenost i nevtrüdliva delavnost sta prinesla g. Hahni blagoslov. Dnes ga lahko prištevamo med bogate Sobočance. Ravno letos je küpo veliko Peterkovo hišo,

HAHN IZIDOR

lastnik knigarne i vodja tiskarne.

pred par tedni pa veliko knižnico grofa Szaparyja.

Od svoje strani želemo Hahnovimi oči i materi, ki sta že stara 73 leta i sploh nikdar nesta bila prav betežniva, vnogo veselja med svojov decov i vnükami. G. Izidori, ki je v par letaj tak tiskarno kak knigarno popolnoma preuredo, tak da zdaj odgovarjata vsem potrebam časa, pa da v prišestnih 25 letih svojo tiskarno i knigarno še vnogo bole razvije.

Murska Sobota

Zahvala šolskega upravitelja.

Uprava osnovne šole v Murski Soboti se zahvaljuje g. dr. Juliju Bölsu za darovano nagačeno lisico in jazbeca. Oba eksemplarja sta prav lepa in bodeta mnogo pripomogla k uspešnemu pouku.

Na binkoštno nedeljo so pristopili učenci 3. razreda prvič h Gospodovi mizi. Da bi ostal učencem ta dan v trajnem spominu, obrnila se je g. Pransezova do nekaterih gospodov, ki so posebni prijatelji šolske mladine in je pri njih dobila toliko darov, da je vsakega od obhajencev pogostila s kavo in najraznovrstnejšim pecivom.

Smatram za dolžnost, da se ob tej priliki zahvaljujem gg.: Josipu Benko industrijalcu, Francu Kūhar trgovcu, Jožefu Horvat mlekarju, Stanislavu Jarc slaščičarju in Fašlik Alojziju hotelirju.

Šolski upravitelj: GABRIJELČIČ.

— **Slabo senje.** V ponedeljek je bilo živinsko i blagovno senje. Zavolo pomenkanja penez je senje bilo jako slabo.

— **Profesor Mušič v špitali.** Profesor Mušič je zbetežao i je mogao iti v špitao. Podvrčti de se mogao operaciji.

— **Cirkus.** Na konci preminočega i v začetki toga tedna se je mudio v Soboti cirkus. Sobočanci so lahko videli dosta zanimivoga.

Za knjižico grofa Szaparyja, štero je kūpo g. Hahn Izidor vlada veliko zanimanje. Iz Beča, Graca, Tropa, Belgrada, Ljubljane i od drugih strani prihajajo pisma, v šterih se javljajo kūpci, da pridejo kūpivati knige. Preci knjig je že odanih.

— **Odhod delavcov.** V tork je znova odpotivao vekši broj delavcov. Edni so šli v Bačko, drugi v Francijo.

Slovenska krajina.

— **Novi sreski šol. nadzornik v Dolnji Lendavi.** S kraljevim ukazom je bio imenovani za šolskoga nadzornika v D. Lendavo g. Belšak Ljudevit, šolski upraviteo pri Velikoj Nedelji, šteri je, dne 29. maja predpol-dne prevzeo svoje nadzorniške posle. Imenivani gospod nadzornik je rojen pri Maloj Nedelji 1892 leta, maturo pa je napravio 1912 leta v Maribori. Udeležen je bio svetovne vojne, iz štere se je vrno v svojo domovino kak solunski dobrovoljec in s tem pomagao pri graditvi naše lepe Jugoslavije. Pri vojski je dosegno čast kapetana I. klase. Kak učiteo je službovao pri Sv. Tomaži, na Runči i

Kralj i kraljica v Zagrebi.

Proslava 200 letnice Matere bože. — Navdušen sprejem kralja i kraljice. — Viadarska dvojica pri sv. meši.

Zagreb je v nedelo meo slavnost, ki je privabila vkup na desetjere naroda. Slavio je 200 letnice Matere bože Kamenitih vrat, ki je za Zagreb i sploh za Hrvate najdragocenejša svetinja.

Naednok se je začulo šepetanje, da prideta na proslavo tudi Njeg. Vel. kralj i Njen. Vel. kralica. Jezere i jezere naroda so hiteli proti kolodvoru.

Kda se je prikazao vlak, s šterim sta se pripelala Kralj i kraljica, je zavladalo med vnožicov takše navdušenje, da ga ne mogoče popisati.

Po sprejemi sta se podala kralj i kraljica na Markov trg, kde je nadpüşpek dr. A. Bauer služo v proslavo 200 letnice slovesno sv. mešo. Pri sv. meši sta bili navzoči obe Veličanstvi.

Teški dnevi v Italiji.

Boj proti Cerkvi. — Napad na katoliško akciju. — Odločnost sv. Oče.

Sv. Cerkev je v Italiji dočakala žalostne dneve. Fašizem je zdivjao i je z vsov besnostjov začno nastopati proti njoj. Najbole besnejo proti katoliškim društvom. Vsa takša društva so razpušćena. Fašisti tudi dejansko napadajo katoličane. Pretepajo celo deco.

Sv. Oča z žalosljov gleda na te razmere. Zednim pa tudi z vsov odlonosijov obsoja divjanje fašistov. Püşpek je dao navodila, da morajo biti odlodni ino pripravljeni na vse. Med drugim je naglaso: „Vzemejo nam lahko življenje, a k mućanji nas nemrejo prisiliti.“

nazadnje pri Vel. Nedelji. Vsešerom je bio pravi vućiteo, ne samo v šoli, nego je tudi izven šole rad pomagao siromaškomu lüsti. Ustanavljaio je razna kulturna društva, knjižnice i s tem širo prosveto med kmetske lüstvo; pomagao pa je tudi obćinskim upravam, ki so ga za njegovo delo še izvolile za obć. odbornika i s tem priznale, da znajo ceniti njegovo delo. Novomi šolskomu nadzorniku želejmo prisrćno dobrodošlico, ar smo osvedoćeni, da kak naš sosed dobro pozna naše šolske razmere i povedete naše šolstvo do tiste stopnje kak je to potrebno, mladino pa do viška prosvete i lübezni do naše lepe domovine Jugoslavije.

— **Pozdrav iz Austrije.** Srćne pozdrave pošilajo iz Austrije svojim domaćim, poznancom, prijatelom i naznanjajo, da se jim dobro godi i Novine redno dobivajo: Horvat Jožefa partija, Horvat Franc, Nemec Jožef, Vitez Štefan, Benk Marija i Ficko Mimika.

— **Nogo si je potro.** Majer Jožefa, širitela Novin v Satahovćih je zadela precu huda nesreća. Z drugim vred je na kola spravlaio nekši pen. Pod pen so porinoli nekše droge, da bi z njimi spravili pen iz grabe. Kda so začnoli pen zdigavati, se je po nepriliki zvagno i se je skotno na Majerovo nogo i njemi jo je v gležnji potro. Ponesrećenca so taki spravili k doktoru, ki njemi je djao nogo v gips.

— **Prošćenja brez bitja.** Na risalski ponedeljek je bilo prošćenje v Bratoncuh, preminoćo nedelo pa v Odrancuh. Na obe prošćenji je prišlo dosta mladine, a kreganja i bitja ne bilo. Tak naj bi bilo na vsakom prošćenji.

Ka novoga v Prlekiji?

Sv. Trije Kralji v Slov. goricah. V tukajšnjoj romarskoj cerkvi bo dne 11., 12. in 13. junija slovesna tridnevica v čast Božjemi Srci Jezušovomi, ki jo besta vodila dva čć. oo. kapucina. Vsaki den bodo zjutra i zvećer pridige, na svetek Srca Jezušovoga i v soboto bo tudi pozná služba božja. Pobožnost se bo zaključila v nedelo Srca Jezušovoga pri poznjoj službi božjoj z veličastnov procesijov sv. Rešnjega Tela i s kepoin Božega Srca. Vabimo na to genljivo slovesnost tudi brate i sestre iz Prekmurja, ki že od nekda poznajo i ljubijo našo znamenito romarsko cerkev, da bomo v velikanskom številu v bratskoj lübezni kak najlepše počastili presv. Srce Jezušovo. Na veselo svidenje.

Svetovna politika.

Kriza na Poljskom. Zavolo žmetnoga gospodarskoga položaja je bio ministerski predsednik, polkovnik prisiljeni podati ostavko cele vlade. Novo vlado je sestavo Prystor.

Španija. Razmere so od dneva do dneva bole zamotane. Žmetne čase preživlja posebno Cerkev. Sv. Oča je zdignil svoj glas proti preganjanju. Slab je tudi državni položaj. Razpisane so parlamentarne volitve.

Katoliška stranka v Franciji. Pod predsedstvom kardinala Verdiera se je ustanovila nova katoliška stranka, štera ma namen, da zbere vse katoliške sile.

Sprememba v avstrijski vladi. Odstopo je minister dr. Schürff. Njegovo mesto je začasno prevzel dr. Schober.

Dve pismi iz Francije!

Predragi mi oča, bratje i sestra!

Prisiljeni sem po Novinaj pozvediti ali ste še živi, ali ne? Nemrem prerazmiti, ka je zrok, da sem jaz 6 pisem odposlal pa ne sem nikakšega glasa dobo od Vas. Novine zmerom dobivam ščista redno, pisma pa nikakšega ne. Ne krivim Vas, ali samo ščem po Novinaj pozvediti ali ste kaj dobili ali ne. Da mi je skoro ščista zaman pisati, sem dne 18. aprila šče edno priporočeno pismo poslal, a istotak ne glasa. Teda Vas prosim za oprostitev, ar se lahko prepričate, da ne samo od mene ne glasa. Dnes sem naime dobo od Emilije Gaber jako žalostno pismo tak, da so me skuze polejale, kda sem ga prečteo. Joče se, ar jo starišje krivijo, da ona nikaj ne piše, a ona je od 8. marca pisala že 7 pisem a na ni ednoga ne dobila odgovora, ne samo pitanje, zakaj ne piše nikaj.

Starišje so se njoj prepretili, da njoj Novine i Marijin List stavijo i

joj v oči mečejo, kak se je mogla spozabiti z njih i s domovine.

Rad bi nekaj penez poslal domo, ali ne vupam, ar se bojim, da se mi tudi penezi zgubijo.

Nemorem znati, kde je zrok. Što ma v Franciji koga i ne dobiva z redoma pisma, naj se glasi pri francuskom delegati v M. Soboti.

Mi tu si nemremo pomagati, če Vi tam nikaj ne dobite od nas. Zdaj sklenem pismo z vnogimi srčnimi pozdravi i ostanem vaš sin, bratanec i botrič

ALOJZ GABER

Ehez M. r. Gaillot ä Halles
par. Landonvillers Moselle France.

Predragi roditelje, sestre i rodbina!

Prav srčno Vas pozdravljam i Vas milo prosim, odpustite mi, ar jaz Vam zmerom pišem. Od 8. marca naprej sem Vam sedem pisem pisala, jaz Vaša pisma dobivam v roke.

Mene še jezerokrat žmetnej stane kak Vas, ar pišem i ne dobite do rok. Teda bodite še ednok vsi vkup pozdravljeni. Jaz ostanem vrla. Do dragoga videnja! Vaša hčerka i sestra

EMILIA GABER

Cantal France.

(Pisma objavljamo, ar je vnogo takših, ki se tožijo, da ne dobivajo od svojih iz Francije i Nemčije nikšega glasa. Iz teh pisem je razvidno, da se dosta pisem zgubi.)

Naši v Ameriki.

Nesreča širitela Novin. Iz Buenos Airesa smo zvedeli, da se je tam ponesrečo Franc Ozmec, vrli širitec Novin i Marijinoga lista. Pri deli si je potro pravo roko. Zdravi se v špi-

tali. Obiskavlejo ga naši rojaki i nje-mi delajo kratek čas.

Bethlehem. Smrt je nepričakovano pobrala 62 letnoga Smodiš Štefana. Pokojni je bio že duga leta v Ameriki. Bio je jako delaven človek. Sodelüvao je v vseh društvi i pomagao pri vsakšem vekšem deli. Na sprevodi se je zbrala velika vnožina slovenskih rojakov. Pevski zbor njemi je zaspeval več žalostnih pesmi. — V cerkvi sv. Jožefa je g. plebanoš Egidij Horvat zdal mladi slovenski par Chrinko Jožefa i Žampar Marijo. Mladoženec i sneha sta med Slovenci dobro poznaniva, zato se je zbralo pri zdavanju dosta lüdstva. Po zdavanju je bilo gostüvanje v Slovenskom domi.

ZA NEDELO.

Po risalaj drüga.

Evang. sv. Lukača vu 15. táli.

Vu onom vremeni pravo je Jezuš farizeušom priliko eto: Nekši človek je pripravil veliko večerjo i pozval je vnoge. I poslal je slugo svojega vu vüri večerje, da bi povedal pozvanim, naj bi šli; ar so že vsa gotova. I začnoli so se vsi do ednoga zgovarjati. Prvi je pravo njemi: marof sem küpo i potrebno mi je vün iti i poglednoti ga, prosim te, zagovori me. I drugi je vilo: pet jarmov jüncov sam küpo, idem nje probat, prosim te, zagovori me. I tretji je pravo: oženo sem se; i zato nemorem iti. I nazaj pridoči sluga nazvesto je eta Gospodi svojemi. Teda se razsrdivši hižni Gospodar vilo je slugi svojemi; vün idi hitro na vulice i na varaške poti i esi notri pripelaj nevolne, slabe, slepe i plantave. I vili sluga: Gospodne, včinjeno je, kak si zapovedao i ešče je mesto. I vili Gospod slugi: vün idi na poti i med ploté i prisili je notri iti, naj se napuni hiža moja. Velim pa vam, ka nišče onih lüdi, ki so bili pozvani, ne košta večerje moje.

Zgodba od lelije.

(Iz knjige: „Mladim srcem,“ III. zv.)

Živo je v davnih dnevaj mladi vitez.

Bio je vrli junak, a tak trde glave, da si je prav nikaj ne mogo zapomniti. Pač pa je bio vrli i nestrašlivi jezdec, kak malošteri njegov sovrstnik po letih i po časti. Najbole divjega konja je zajaho brezi straha. Tudi meč je znao sükati, da njemi je daleč naokoli ne bilo pára. Bojao se je ne niti ednoga sovražnika, ne cestnoga ropara, niedne divje zveri, niti medvedov ne, šteri so še v tistih časaj živeli v naših krajih, zaraščenih na gosto i vse prek s stoletnimi logovi.

Vrli vitez je bio, nestrašlivi pa drzen; ali edno njemi je delalo težave: Včenjé! Nikaj si je ne mogo zapomniti, niti vsakdanšnjih molitev ne, ne očanaša, ne angelskoga pozdrav-

lenja. Od toga si je zapomnno samo dve prvivi reči: „Ave, Marija — Zdrava Marija.“

A te reči si je ne vtisno samo v spomin, nego globoko v srce si je vpisao i vtisno. Z celim dobrim, pobožnim svojim srcem je lübo Marijo, kralico i zaščitnico vitezov. Kamakoli je šo, kdaštéč se je jezdo, vsepovsédi i vsigdar je mislo samo na Marijo, vsigdar jo je častio i pozdravljao, bodisi v misli ali v rečaj: „Ave, Marija!“

Žmetno njemi je bilo večkrat pri srci, mantrala ga je nemirna skrb, ka bode na drugom sveti z njim, ka nikaj, nikaj moliti ne ve.

V takših hipaj je odbežao v gračko kapelico. Poklekno je pred oltár, na šterom je kralüvala drága podobna nebeske Kralice, pun poniznosti i pun zavüpanja njoj je pravo: „Glédaj presveta Mati boža i predobra moja mati, z celim srcem te lübam,

ka si nam rodila prelüblenoga Jezüša. Skrbi i teži me to, da ne vem k tebi moliti, kak molijo drügi. Telko lepi molitvi tebi na čast znajo, a jaz si jih ne morem zapomniti. Sama znáš to. Znáš pa tudi, da te iz celoga srca lübam. Prosim te, mogočna gospa, vzemi za dobro to moje lübézen i poslühni milostivno konči té kratki pozdráv, šteroga sam se z božov i tvojov pomočjov vendar návčo: „Ave, Marija . . .“

Z milim, preblagim poglédom je glédala Devica z zlátoga oltára na njega. Bilo njemi je, kak da bi njemi prijazno pokimala z belim, deviškim obrazom.

Potolázeni je vstano. I kamaštéč je jezdo i gdeštéč je hodo, vsepovsédi je glédal potolázeni proti nébi, vsepovsédi je mislo z goréčov lübéznijov na nebesko Kralico i jo je pozdravljao pobožno: „Ave, Marija!“

Razgled po domovini.

Roparski napad. Preminoči četrtek sta se dva neznani moška okoli polnoči potegnola notri v stanovanje Janeza Poljanca, užitkara v Šmarjeti. Prišla sta v hišo, v šteroj je Poljanec spao. „Peneze ali življenje!“ sta zakričala ropara v hiši, na štero se je starec taki zbudo. Starec njima je pravo, da nema penez i jiva proso naj se ga smilita i püstita pri življenji. Kda sta ropara vidla, da z lepa nikaj ne opravita, sta starca zgrabila i vrgla na tla. Eden se njemi je poklekno na prsa i ga začno daviti, medtem pa je pomagač iskao peneze. Posrečilo se njemi je najti denarnico, ki je k sreči ne bila prenapunjena i je bilo v njej okoli 130 Din., štere si je spravo v žep i nato sta oba pobegnola.

Smrt zavolo sreče pri kartanji. V Ognji pri Sremski Mitrovici so dečki v nekšoj gostilni kartali. Največ sreče je meo 21-letni Stjepan Berger, ki je priigrao 800 Din. Od teh samo od nekšega Maleševića 350 Din. Kda se je pa vračao po noči domo, ga je pa Malešević napadno z nožom i njemi ga je zasado v prsi. Berger je šče bežao nekelko metrov, potem pa je omahno i na mesti izdihno.

Cela družina se vtopila v Savi. Na Čateži pri Savi je pod restavraco „Grič“ velko kopališče i pristanišče za čolne. Vsako sezono poiščejo to kopališče nešteti Zagrebčani. Med temi je bila tudi nekša rodbina iz Zagreba, nekši inžener z ženov i dvema detetoma. Vstopili so v čoln iz platna, ki se provizorično razpne. Čoln je bio samo za dve osebi, stopila pa je cela družina. Kda so se pripelali na mesto kde se Krka izliva v Savo, ki je preci narasla, jih je tok Krke porino v vrtinec

pri obrežji, čun se je zapro i cela družina se je pogrozila na dno Save.

Brata vtopila. V Bačkem Petrovci so se kopali 6, 8 i 10 letni sinovje Jovana Uranje v ribniki za vesjo. Najmlajši brat se je začeo vtaplati, starejšiva dva sta ga pa rešila. Naskori nato je začeo v globino ešče srednji brat i kak ga je starejši šče rešiti, sta se oba zalejala.

Iz sveta.

Zarota za rušenje cerkve. V Romuniji so odkrili komunistično zarotniško organizacijo, ki je mela namen porušiti celo vrsto cerkve v 6 raznih državaj, i to v Romuniji, Jugoslaviji, Poljskoj, Češkoslovaškoj, Bolgariji i Grčiji. Voditeo organizacije je bio Aron Lazar, ki je že vse priznao. Aretirali so 40 ljudi. Obvestili so tudi poslaništva vseh prizadetih držav o namerah i pripravah te zarote.

Velika avtomobilska nesreča. Velika avtomobilska nesreča se je pripetila v soboto zvečer pri belgijsko-francoskoj meji, kda se je velki avtobus, napunjen povečini s kmeticami, ravno ob belgijsko-francoskoj obmejni kontroli pri Lilleu zaletel v drevo. Potnike pa je vrglo daleč na polje. Tri osebe so bile taki mrtve, šest pa je bilo smrtno nevarno ranjenih.

Gospodarstvo.

Žitna konferenca v Londoni. Pred kakšimi desetimi dnevi se je vršila v Londoni mednarodna žitna konferenca. Na konferenci so zastopniki držav razpravljali od gospodarske krize. Najvažnejše pitanje je bilo to, ka naj agrarne države odajo odvišno zrnje. Do odločilnih sklepov ne

prišlo, nego se je sklenolo to, da de se vršila v Londoni še druga konferenca.

Košnja. Dnevi košnje so prišli. Detelca je vekši tao že pokošena i na vrsto je prišla tudi trava. Pri košnji trave trbe paziti na to, da se ne kosi trava prerano ali prekesno. Najbole primeren čas za košnjo trave je te, kda začne vekši tao trave cvesti. Te je trava najbolša i ma v sebi največ redilnih snovi. S košnjov se nikdar ne sme čakati tak dugo, da bi trava odcvela, ar je te trava pretrda ino zgubi dosta redilnih snovi.

Boj muham. V vročih dnevaj so muhe naravnoč neznosne. Mantrajo ljudi i živali. V hišaj se jih rešimo če obesimo muhnjeke. Še raj kak v hišaj se zdržavajo muhe v štalaj i živina nikdar nima mira pred njimi. Dober pripomoček proti njim je soliter. Kda se mažejo štale, trbe zmešati med vapno malo solitra. Na stene, ki so namazane s takšim vapnom si muhe ne vsedajo i pomali zapustijo štale. Velki sovražniki muh so lastvice, zatoga volo jih naj iz štal nihče ne preganja.

Pošta uredništva.

Katica, Hotiza. Smiliš se mi, da si sirota. Le piši šel!

K odaji je

na Petanci št. 11. eden koles že nūcani. Što šče kúpti si lahko ogleda vsakši čas. 2

Oda se po jako niskoj ceni

25 plügov

sküpnoga grūnta, drva i les za rušt. JANKO CIMERMAN trgovec Razkrižje.

Ednok se je pa pripetilo, da je napadno grád, kde je živo té vitez pri svojem oženjenom brati, sosed vitez, ropar i razbojnik, z velkov trümov svojih vojakov.

Močno so se branili prebivalci gráda, nájbole je pa kosio med napadálci z svojim mečom vitez trde gláve, rávno tak kosi v ránom jütri na rosnom travniki zdrav kmečki sin. I v divjoj bojni je venomer pozdravljao pripročnico i pomočnico vitezov: „Ave, Marija . . . Ave, Marija . . . Ave, Marija . . .“ Kak močen bojni klic se je glasila njegova pobožna molitev.

Že je pokoso polovico sovražnikov, a te so z vsov močjov pritisnoli na njega. Sam vitez ropar se začene z divjim srdom na njega že zmantranoga i njemi dá z mečom smrtno rano.

Ves obliti z toplov rdečov krvjov vitez spádne, poglédne še ednok kak

ža pozdráv proti nébi, pozdravi še ednok vdano i lübeče nebesko gospo: „Ave, Marija!“ — pa spüsti svojo pobožno düšo.

Njegov brat od vseh spoštovani i prilübleni vitez z vsov močjov skoči nad sovražnika i ga prežené.

Mrtvoga viteza pa pokoplejo na gráčkom cintori polek kapelice Matere bože.

I glédajte čüdo!

Ednoga dnéva ide na cintor mála gráčka hči, pravi angel nedužnosti. I zaglédne na stricovom grobi čüdo-krasno lelijo, kakše je ešče nigdár ne vidla na cintori. Z belov rokov prime beli cvet i ga nagne k sebi. Zdaj se začüdi ešče bole. Zaglédne na vsakom listi napisane z zlátimi literami reči.

Beži po mamico. Gráčka gospá pride i se rávno tak začüdi od nenavádne lelije. Ešče bole se začüdi da čté na listaj z zlátimi literami napisa-

ne reči: „Ave, Marija . . . Ave, Marija!“ Na slednjem listi rávno tak.

Zberéjo se vsi gráčki, i vsi čtejo začüdeni: „Ave, Marija . . . Ave Marija . . .“

Glás od čüde se je náglo rázširo po celoj deželi. Od blüzi i od daleč so prihájali lüdjé, začüdeno so gledali zláte ltere: „Ave Marija . . . Ave Marije . . . Zdrava Marija . . .“

Leto za letom je cvela od tistoga dnéva z groba, z srcá vitezovoga, čüdokrasna lelija. Leto za letom je naznanjala lüdem, velko vitezovo lübezen do nebeske Kralice. Vsigdár na novo je pozdravljalo srcé vitezovo iz globokoga kmičnoga groba nebés i zemle mogočno gospo, kak jo je slavila vitezova düša v svetih nebeskih višavah, kde je molila i molí vse dni na vse veke neprestanoma:

Ave Marija . . . Ave Marija . . .“

Za naše male.

Tožba sirote po materi.

Zakaj ti črna zemlica,
zakrila mojo mater si,
zakaj storila revo si
največjo me na sveti?

Kamkoli grem, vse prazno je
tolažbe nišče mi ne da!
samo to jaz dobro znam,
da mama se ne vrne k nam.

Me dostikrat tolažila,
in tudi me svarila,
dobro štela me je vzgojit,
da lažje bi živela.

In zdaj že dolga leta tri,
jo črna zemlja krije
nazaj srce ji ne želi,
ker dobro tam se ji godi.

Jaz sama sem ostala,
brez matere sirota,
ali mene še tolaži,
ta tužna pesmica,

Farkaš Katica, Hotiza.

Misli na domovino.

Krasna si domovina mila,
v duhi te gledamo nazaj.
Nikdar ne boš nam šla s spomina,
posebno zdaj, ko tam je maj.

Kda on okraši te s cvetjem
vesel je tebe vsak Slovenec,
zato te olepšava s petjem,
dekleta spletajo ti venec.

Kak težko nam je pri srci
kda splava nam spomin nazaj,
v maju na cvetočem vrti,
kda deca smo še se igrali.

Prek morje iz tujine dalne
ti vsi pozdrav pošilamo.
Rojaki iz Slovenske krajne
zavedni še Slovenci smo.

Marijin list nam je zabava,
zato naj vsak ga naroči
z njim vred pa tudi Novine,
ki klic so iz domovine

Še enkrat kličemo črez morje
v cvetočo domovino, raj:
v srci nosimo vsi nade,
da vrnemo se vsi nazaj.

(Ozmec, Argentina.)

lov. **Flisar Leopold, La Ferte Milon.** Obračun je te, da dobite Novine i M. List do 1. novembra. Za Grah Jožefa je tak tudi vse vrejeno. **Bencik Ludovik, Beaurieux.** 10 frankov sprejeli. Dobili za nje 21 Din. 80 par. Tak so Novine z M. Listom plačane do sred avgusta. **Püvar Antona žena, Krajna.** Mož prosi Novine. Pošlji nam njegov naslov, ar nam ga ne naznano dobro v pismi. Plačaj ti mesto njege naročnino, on ti jo pošlje. **Nemec Franc, Kupšinci.** Brati smo poslali i pošilamo Novine. Za naročnino se vi poskrbite, **Pozvek Franc, G. Slaveči.** Zakaj pošilate ček nazaj. Košta poštno vas pa nas to pošilanje. Obdržite ga vsikdar za prišestno pošiljatev.

K odaji je posestvo

z zidanov hišov pri glavnoj cesti v Veščici. Več se poizve pri **NOVAK ALEKSANDRI** v Veščici št. 48.

Odaja vina

Prvovrstno kapelsko cepleno vino iz lastnoga pridelka garantirano zdravo se odava v vsaki količini od 5 litrov naprej za Din. 7 i 9 Din. za liter (v toj ceni je že všteta trošarina) brez trošarine pa za 4½ i 6½ dinarov

v vili HARTNER
MURSKA SOBOTA

Grajska ulica 18.

Fiat auto

v jako dobrom stanji s šest sedežom se po niskoj ceni oda. Opita se pri **KEMENY „Hotel Orel“** Maribor.

Oda se taki hiša

s sadovnjakom 731 kvad. m., s pravicov do pasenja i 1 plügom njive Več se zve pri **SABO JOŽEPI v Petišovcih.** 2

20 plügov arondiranoga posestva

loga, njiv i travnikov je k odaji. Več se zve pri **ALOJZ ŠTEL CAR** Brezje p. Sv. Jurij ob Ščavnici.

VGANKE.

1.

a
a a a
a
a a a
a b b e g h i
i i j j l l n
n m m o p r r
r r š t v u ž

1. samoglasnik.
2. Reka na Hrvaškem,
3. soglasnik,
4. žival,
5. gora v Sloveniji,
6. sveto plemenska oseba
7. država v Evropi
8. mesto v Sloveniji

po srednjavzdol dobiš ime lepe povesti (Poslao Kühar Fr. dijak.)

2. Štera vura nema potačov?
3. Krv tlači i krv nosi, samo pa nema krvi. Ka je to?
4. Kda začne hoditi mlada kača?

5.

6 a, 5 e, 4 o, 3 l,
1 d, 1 j, 2 č, 4 v,
4 n, 2 k, 2 r, 2 s.

 Skrit pregovor.

Poslao (Gider Jožef, Vančaves).
Rešitev v prišestnoj številki.

Za smeh.

Oficer: Šteri med vami de tak pogumen i de šo pa sovražniki drot (telefon) prereže?

Eden vojak: Jaz, prosim!

Oficer: No dobro! (I vzeme iz žepke revolver i njemi pravi) Stani mirno!

Vojak: (Mirno stoji.)

Oficer: Njemi v kapo z revolverom strelj.

Vojak mirno dale stoji.

Oficer: Vidim, da si pogumen, ar si se nej zosagao, da sam ti v kapo strelo. Zdaj pa idi v magazin i si vzemi drugo kapo!

Vojak: Prosim lače tudi?

Oficer: Vej sam ti v lače ne strelol!
Vojak: Prosim v lače sam pa jaz strelo!

* * *

Inaš: Gospod tü je eden küpec i 20 rajnški dáva za eden kaput, na šterom 40 rajnški cena gori zapisana. Gospod to je svinjarija. Ka naj včinim?

Gospod: „Ka me to pitaš, notri njemi ga spakivaj!“

* * *

Gospod: Čidi si pa ti mali?

Pojeb: Očin!

Gospod: Ka je pa tvojemi oči ime?

Pojeb: Tak kak meni!

Gospod: Kak pa te tebe zovejo, da trbe iti jest?

Pojeb: Mene nigdar ne zovejo sam vsigdar te prvi!

Pošta upravništva.

Košalin Peter, Kruplivnik.

Vašega sina Novine so nazaj prišle z Francije. Dajte nam njegov novi nas-

MARA PAVIČ:

PRAVICA i USMILJENJE.

Prevod iz hrvaščine.

Greta več ne spregovorila niti reči. Obrnola se je i odišla iz salona. Tudi k večerji ne prišla. Po Dorici je sporočila, da jo boli glava. Samo kesno zvečer, kda so že vsi zaspali, se je Greta na tihoma podala v mali salon i se je doli vsela pri okni. Noč je bila jasna, mesec je sveto. Gretina duša je bila puna, hrepenela je po nekšom, šteromi bi se izpovedala. Zato je tudi šla v salon i se obrnola proti maminoj sliki, ali ne je vupala zdignoti oči proti njej. Videlo se njoj je, da tudi na maminih vüstnicaj trpeče tisti stavek, ki je bio za njo tak strašen: — Brat more biti duhovnik! — Greta je čutila, kak so se vlevale po obrazi vroče skuze, naslonila je glavo na okno i je jokala. Začetka je jokala tiho, brez glasa, a či duže bole i bole. Rame so njoj trepetale, glasnoga i betežnoga kucanja ne mogla staviti. Kda je bila deska na okni že mokra od njenih skuz, jo je začela premagüvati otrüjenost. Zaspala je. Dugo je spala i senjala, kak jo mama gleda, betežno i žalostno, kak jo za nekaj prosi i zaklinja, kak nekaj želi, ali Greta ne mogla nikak razmeti, ka bi to bilo. I v spanji se je zavolo toga znova razjokala. Kda se je zbüdila, se je na vzhodi že svetilo i kotje so živahno popevali. Znova je odišla v sobo, ali zaspati več ne mogla. Kda je tudi oča odišo od doma, je gori vstanola, ar je Dorica že dvakrat prišla, da bi vidla, kak njoj ide. Oblekla se je, rdeče oči si je dobro oprala s hladnov vodov i se je podala na dvorišče. Da ne bi ožalostila stare Marije, je spila tudi šalico mleka, a proti lastnoj voli. Dva, trikrat je prehodila dvorišče, stavila se je pri gerginah, zatem pa je odišla v salon i se je vsela k klaviri. Nestrpno je pričaküvala Drageca. Istina, snoči jo je jako razžalo, a ona je vseedno hrepenela po njegovej družbi. Znala je, da pozabi na vse kak hitro zagledne njegovo drago, plemenito lice. Dnes, ravno dnes je potrebuvala njegovo tolažbo, njegove nežne reči, ar se je mamina slika, štero je vidla v sne, betežno zasekala v njeno dušo. Edini Drago bi jo mogeo zdaj potolažiti i razvedriti. A čüdno, njega ne bilo. Devet vüra je že davno minola. Greti je bilo to neznosno. No, že je tü! Dvoriščna vrata so se odprla, stopaji se čüjejo. Gretino srce je strepetalo. Zdigne glavo i odpre note, kak da bi igrala. Nasrši ozimice, nabere čelo. Dragoti more vendar pokazati, da je malo čemerna na njega. Tak bo bole smileni proti njej. Glej, se že odpirajo hišna vrata. On pride naravnost v salon, to Greta zna. Ali nel Odišo je v kühnjo, razgovarja se z Doricov. Čüje njeni glas. Kak to? Za nekaj časa stopi Dorica v salon.

— Gospodičina, nekši gospod bi rad z vami gučao.

— Z menov? Kakši gospod?

— Ne vem. Nekši stari gospod, vidi se mi, da je duhovnik.

— Duhovnik?!

— Ali bodete šli v prednjo hišo ali pa ga sem pripelam?

— Ali ne prišo naš Drago? — se vznemiri Greta.

— Ne. A ka naj napravim z gospodom?

Greta se je za eden čas zamislila, nato gori stane i zapre klavir.

— Pripelajte ga sem, Dorica. Naj pride.

Kda je Dorica odišla, si je Greta hitro popravila vlase, vredila obleko i zložila na küp knige, ki so bi-

le na stoli. Pred gledalom si je šče štela zmenoti zaspane oči, a za to več ne bilo časa. Vrata so se odprla i v salon je stopo sivih vlasi duhovnik, plemenitih potez i blagih oči. Greta njemi je taki šla proti.

— Gospod, vi gotovo iščete mojega brata Drageca?

— Ne, gospodičina — odgovori prijazno duhovnik — k vam sem prišo.

— K meni? — se začüdi Greta.

— Vi ste gospodičina Greta, ka ne?

— Ja. Kak to znate? — se je čüdüvala Greta i je duhovniki na divani ponüdila mesto.

— Itak vas ne sem vido od vašega detinstva, ali taki pa sem vas spoznao po pokojnoj mami.

— Ali ste vi poznali mojo pokojno mamo? — njemi je Greta živo vdarila v reč.

— Ja, poznao sem jo i ravno po njenoj želi prihajam dnes k vam.

Gretine velke oči so postanole šče vekše. Nekam nezavestno se spüsti na sto proti gosti i začüdeno gleda duhovnika.

— Gospodičina, vi se čüdüvate — začne on — a jaz vam ponavljam, da me je prineslo sem samo obečanje, šteroga sem dao vašoj pokojnoj materi.

Gretino oko je nehoteč zablodilo k materinoj podobi. Videlo se njoj je, da se je ona nasmehnola.

— Gospod, razložite mi to! — prosi Greta nemirno.

Duhovnik položi roke na sto i začne:

— Vaša pokojna mama je v življenji večkrat prišla k meni po tanače. Jaz sem, kak vidite, katoličanski duhovnik. — Te se je Greta spomnila, kak je mamica na smrtnoj posteli vzdihavala: — Pozovte mi katoličanskoga duhovnika! — Te sivo vlasi gospod njoj na ednok postane nenavadno dragi i prilübleni.

— Drago mi je, velečastiti — se prikloni Greta — tudi jaz sem vzgojena v katoličanskem zavodi.

— Potom vam ne bom preveč tüji — se nasmehne duhovnik.

— Nikak ne. Ravno zato, ar prihajate po želi moje matere.

Duhovnik je vzdihno i znova začno.

— Vaša mati je bila v življenji jako nesrečna. Kda se je prvič omožila, je bila stara osemnajst let kak zdaj vi.

— Ali je bila moja mama dvakrat oženjena? — ostrmi Greta.

— Na žalost! Prvi mož je bio nekši Peter M., bivši klerik.

— Peter M! skrči Greta i se na ednok spomni, da je v lanskih počitnicaj najšla v maminoj omari nekšo sliko i šopek sühih polskih klinčkov. Slika je predstavljala črnkastoga, jako priküplivoga mladenca nenavadno živih oči. Prek slike je bilo napisano z odločnov možkov rokov leto i den s podpisom — Tvoj Peter.

Zdaj je bilo Greti jasno, ka njoj je bilo prve tak zagonetno. Spomnila se je, kak je sliko pokazala oči, a on se je nasmehno i pravo: — To je nekši mamin sorodnik.

Duhovnik je zdaj Mari začeo pripovedavati vse, ka je znao od Martinovom življenji i njenoj žalosti. Greta je poslušala z odpretimi vüsti i se ne niti zgenola. Oči so bile pune skuz, nekaj jo je düšilo v gili. Gučati ne mogla. Kda je duhovnik končao, ga je žalostno gledala i si je od neprilike grizla vüstnice, ar ne mogla gučati. Zdaj njoj je bilo vse jasno. I tiste materine skuze i tisti njeni betežni pogledi, a nadvse tisti njeni slednji vzdih: U-smi-lje-nje. (Dale.)

Tržne cene.

Penezi: USA dolar Din. 56.—, Canadski dolar Din. 55.—, Austrijski šiling Din. 7.90, Francuski frank Din. 2.18, Talijanska lira Din. 2.92, Pengo Din. 9.80, Nemška marka Din. 13.35, Urugvajski peso Din. 28, Argentinski peso Din. 15.

Živina: biki, junci i telice Din. 5—6, (jako debeli Din. 7), krave Din. 3—4, teoci Din. 8—9, svinje Din. 9.

Zrnje: pšenica Din. 180, žito Din. 175, oves Din. 190, kukorica Din. 140, krumpli Din. 90, ajdina Din. 170, proso Din. 170, lenovo seme Din. 220, grah črešnj. Din. 200, mešani Din. 100,

AMATERJE POZOR!

Fotografski aparati i vse fotografske potrebnosti se dobijo po jako niskoj ceni v trgovini s paperom

HAHN IZIDOR-a v M. Soboti.

Prave žajfe zdravja i lepote

z znamkov

„ELSA“.

Lilijina mlečna žajfa posebno fina cvetna žajfa.

Lilijina krema žajfa zelo blago delujoča.

Rumenjaka-va žajfa, tudi za deco.

Glicerinova žajfa, tudi za razpokano kožo.

Boraksova žajfa, za sunčne pege.

Katranova žajfa, za glavo i vlase

Žajfa za britje, higijensko čista — vsebujejo medicinsko dobro delujoče sestavine, ki so potrebne za zdravje i lepoto. Što jih ednok sproba jim ostane veren.

Včinite tudi Vi tak, Pomagalo de tudi Vam!

S poštov 5 falatov žajfe v poljubnoj izberi, če se pošlejo penezi naprej 52 Din., brez vseh dalnjih stroškov, ali s povzetjem 62 Din. Poleg

Fellerova „Elsa-Creme“ pomada za zaščito lica i kože, Fellerova Elsa-pomada za rast vlasi, za naprej poslanih 40 Din. 2 lončka brez vseh dalnjih stroškov, ali s povzetjem 50 Din. **Elsadont krema za zobe** 8 Din. 80, **Elsa-Shampoo** za pranje glave 3 Din. 30, **Elsa-Sachet** dišeča blazinica 6 Din. 60. Naroča se pri apotekari

EUGEN V. FELLER

STUBICA DONJA, Centrala 146. Savska Banovina.

NALAGAJTE PENEZE v**HRANILNICO i POSOJILNICO v ČRENSOVCIH,**

registrovano zadrugo z neomejenov zavezov,

ki se je preselila v lastno hišo „NAŠ DOM“ i od novoga leta naprej uraduje vsaki delaven den od 8 do 12 vüre i vsaki svetek od pol 9 do 10 vüre predpoldnevom. **Za hranilne vloge plača intereša 8—8 1/2 %.** Rentni davek plača sama za vse vlagatele i za sebe ne obdrži nikše provizije. Pri davanji posojil računa samo 1 % upravnih stroškov i to samo ednok, čeravno je posojilo dano na duga leta.

Posojila davle na poroke i tabulacijo na 10 %.

NAČELSTVO.

Oda se taki lepo posestvo

— stanovanje zidano — lepi sadonosnik, njive, travniki i log, obdelano i zasejano; meri 12 do 13 plügov z živinov ino inventarom vred. Poleg velike ceste, blüzi cerkve. Cena po dogovori. **MARTIN ZAMUDA** v Žihlavi št. 10, občina Slaptinci p. Sv. Jurij ob Ščavnici. Kúpci se vabijo. 1

K odaji je 12.000 l. jabočnice

dobre farbe i dobrega okusa. Cena po dogovori. Oda se od 300 litrov naprej. Več se zve pri

ANTON GOLENKO

Sv. VRBAN p. ŠTRIGOVA (Medjimurje.) 2

BANOVINSKA KMETIJSKA**ŠOLA v RAKIČANI**

potrebüje okoli 300 falatov hrastovih soh, 2—3 m. dugih za jesen t. l. Ponüdbe na upravo šole. 1

Popolno jamstvo

za dobroto prvovrstne švicarske Suttnerove. vüre davajo dober glas, že 33 let znane fabrične hiše vür Suttner, od štere dobite tüdi Vi na zahtevanje

popolnoma k šenki

velki ilustrirani letni cenik. V njem najdete najlepšo izbiro žepnih vür, zapestnih vür, stenskih vür, būdilnico, zlatnine i srebrine vsake vrste, vse takrekoč originalnih fabričnih cenaj.

Že **44** Din. dobite švicarsko Anker za Remont. vüro št. 120, ar košta kovinasta Anker vüra št. 122 s kazalcem za sekunde svetlečimi številkami i kazalci, **94** Din. Vüre zapniklana samo **94** Din. naprej. **98** Būdilnice od **49** Nikša rizika! Dovolüjemo zamenjavo ali nazaj damo peneze! Zahtevajte taki brezplačni letni cenik od tvrdke

H. SUTTNER

LJUBLJANA št. 945.

Kam naj naložim peneze, da dobim najbolši intereš???

Kde bom iskao najugodnejše posojilo za svoje potrebe? V vsakom slučaju se z zavüpanjom obrnemo na našo domačo

HRANILNICO i POSOJILNICO v BOGOJINI,

štera je vpelala dobro, polmesečno obrestüvanje (za vloge od 8—9% za posojila pa 10%) i nüdi kem vekše ugodnost. Rentno dačo plača sama za svoje vlagatele. Promet od meseca do meseca raste, ka jasno svedoči od velikoga zavüpanja i kaže na varnost kritja več milijonske vrednosti njenih kotrig.

Pridite i se osvedočite!

NAČELSTVO HRANILNICE i POSOJILNICE v BOGOJINI.